

Waarom Moest Christus Sterven?

De meeste mensen hebben geleerd dat Jezus Christus voor onze zonden stierf. Wat betekent dat nu precies? Was Zijn dood werkelijk nodig om vergeving van zonden mogelijk te maken? Kon God onze zonden niet simpelweg vergeven zonder iemand anders ervoor te laten betalen? Waarom is alleen het bloed van Christus in Gods ogen acceptabel als verzoening van zonden? In dit artikel willen we dit uiterst belangrijke offer en stap in Gods plan van verlossing onderzoeken.

Was de kruisdood van Jezus Christus werkelijk nodig? Jezus zelf vertelde het verhaal van de schuldeiser die twee schuldenaars had. Dezen waren hem een grote som geld schuldig, maar geen van beiden beschikte over enige middelen om zijn schuld af te lossen. Maar de schuldeiser schonk het hun beiden en schold hun de schuld kwijt (Lukas 7: 41-42). Waarom zou God niet op deze manier zonde kunnen vergeven? Als God werkelijk almachtig is, zou Hij dan niet gewoon kunnen zeggen: "Ik vergeef je"? Was het werkelijk nodig dat Jezus Christus, Degene die het ganse onmetelijke heelal schiep in feite stierf? "Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is" (Kolossenzen 1:15-18). Een liefhebbende en genadevolle God

zou toch wel zonde kunnen vergeven zonder dat er eerst zo'n tragische marteldood moest plaatsvinden? Waarom moest God zo veeleisend, zo bestrafend zijn, zouden sommige mensen misschien kunnen denken. Is Hij niet groothartig genoeg om door de vingers te zien wat we gedaan hebben?

In de gelijkenis van de verloren zoon die in Lukas 15 beschreven staat maakte deze zoon zijn hele erfenis op aan een bandeloos leven. Toen hij in de diepste armoede tot zichzelf kwam, ging hij naar het huis van zijn vader terug om hulp te zoeken.

En zijn vader "werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem.

En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Maar de vader zeide tot zijn slaaf: "Brenge vlug het beste kleed hier en trek het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten. En haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal hebben, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen feest te vieren" (Lukas 15: 20-24). Alles was onmiddellijk vergeven!

Waarom kan God onze zonden niet

precies eender afschrijven als deze vader van de verloren zoon deed?

Niets is Gratis

Men zegt weleens "voor niets gaat de zon op" en "vergeving kun je niet verdienen."

Maar gaat de zon voor niets op? Is vergeving gratis? In de striktste zin van het woord is niets gratis. Er moet op de een of andere manier betaald worden voor alles. Iets kan tot ons als een gift komen, maar gratis is het niet.

Vergeving is daarop geen uitzondering. Doordat miljoenen mensen geloven dat vergeving voor niets is, zien ze de werkelijke reden voor Christus dood over het hoofd.

Zonde is het doel missen, te kort schieten aan de door God gestelde maatstaven.

Wij allen hebben gefaald in dit kader, zoals apostel Paulus het zegt: "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:23). Als gevolg daarvan zijn wij God iets schuldig en de schuld die ontstaan is, zal ons het leven kosten, want de straf of het loon, dat de zonde geeft, is de dood (Romeinen 6:23). Indien wij die schuld zelf betalen, zullen we voor altijd en eeuwig dood blijven.

Gelukkig hoeven we de eeuwige dood

niet in.

Aangezien Jezus Christus verantwoordelijk is voor het bestaan van ieder menselijk wezen dat ooit op aarde heeft rondgelopen, is Zijn leven veel meer waard dan al onze levens samen. Hij is namelijk Degene die Adam creëerde uit het stof der aarde. Hij kon de schuld in onze plaats voldoen en weer tot leven worden opgewekt, omdat Hij een leven zonder zonde leidde.

Hij gaf daarom als losprijs Zijn eigen leven, voor ons.

“Want allen hebben gezondigd en derden de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” (Romeinen 3:23-24).

Vergeving ontvangen wij om niet omdat er niets is wat wij kunnen doen om het te verdienen, maar echt gratis is het niet, omdat Christus de schuld van de zonden in onze plaats heeft betaald met Zijn leven. Maar waarom was het nodig dát iemand ervoor betaalde? Had God de schuld niet kunnen afschrijven zonder dat iemand voor ons stierf?

Een aan wetten gebonden heelal.

De film “De Kronieken van Narnia” beschrijft het verhaal van een magische wereld Narnia, die gebonden is aan wetten. Wie zich schuldig maakt aan die wetten moest doodgaan. In die film zou volgens een profetie bij de komst van vier mensenkinderen Narnia voor altijd verlost worden uit de grip van een tovenaars die zich de koningin noemt van Narnia. Edmund, één van de vier mensenkinderen, wordt door verraad dat hij pleegde, door de tovenaars aangeklaagd. Zijn bloed werd door haar geëist conform de wetten van Narnia. De tovenaars liet deze claim pas varen nadat Aslan, de leeuwkonink, als losprijs zijn leven in de plaats van dat van Edmund aanbood. Het leven van Aslan, die bij de stichting van Narnia aanwezig was, was in de ogen van de tovenaars veel meer waard dan dat van Edmund. Het leger van Aslan, zonder Aslan, zou voor haar namelijk makkelijker te verslaan zijn.

Ook God heeft allerlei wetten ingesteld die alles reguleren. Deze wetten zijn onverbiddelijk. De straf of boete volgt

automatisch. Zo zijn er fysieke wetten ingesteld die orde garanderen in het universum. Deze wetten functioneren steeds op dezelfde wijze, zonder onderbreking. Als God niet op die manier werkte, als Zijn wetten die bewegingen en materie in het helaal regelen ondeugdelijk, onzeker of onbepaald waren, dan zou het hele universum uiteenvallen. Er zou geen geordende kosmos, geen zonnestelsel en geen menselijk leven bestaan als Gods wetten niet onverbiddelijk waren.

Dan zouden we chaos hebben terwijl God volgens 1 Corinthiërs 14:33 geen God van wanorde is.

Gods geestelijke wetten die de relatie tussen mensen reguleren zijn niet anders! Er is slechts één weg die orde, vrede en geluk voortbrengt en die weg wordt door Gods wetten aangegeven. Wij kunnen op geen enkele andere wijze geheel en voortdurend gelukkig zijn. Gods levenswijze, de weg die uitloopt op al het goede, is de weg van liefde, de leefwijze van geven, dienen, delen en helpen. Liefde is op de ander gericht: doen voor anderen wat je zelf graag wilt dat zij voor jou doen. Deze levensfilosofie komt tot uiting in Gods wetten. Dit is in feite het hele oogmerk van Gods wetten (Mattheüs 7:12; 22:37-40).

Wanneer we Gods wetten breken halen we de doodstraf over onszelf. God komt niet op de een of andere mysterieuze wijze tussenbeide om de straf op wetsovertreding over ons te brengen iedere keer dat we zondigen. De straf of het loon voor de zonde is automatisch. Als we tegen Gods wil in, de weg opgaan die leidt tot iedere vorm van ellende en misère, dan is dat onze keuze, en resulteert dat uiteindelijk in de dood. De duivel zal zeker conform Gods wetten ons leven opeisen. Want het loon dat de zonde geeft is de dood (Romeinen 3:23).

Sluitende Boekhouding

God heeft besloten in Zijn suprême wijsheid en door Zijn eigen aard dat de boekhouding rond moet zijn: iedere schuld moet voldaan worden.

Om vergeving en ons eeuwig leven voor ons mogelijk te maken, moest Iemand de schuld betalen, die we op ons-

zelf geladen hadden. Iemand moest de doodstraf in onze plaats ondergaan. Hetzelfde geldt bij de gelijkens van de schuldeiser die de twee schuldenaren alles kwijtschold. Ze gingen vrijuit maar iemand moest betalen! De schuldeiser zelf legde de som van hun schuld bij en dat was een behoorlijk bedrag.

De vader van de verloren zoon vergaf de onverstandigheid van zijn zoon, maar er was geen erfenis meer en de vader moest in diens onderhoud voorzien. Zo eist zonde altijd een prijs. De persoon die vergeeft moet de boekhouding kloppend en sluitend maken.

Zonde is te ernstig om er de schouders over op te halen. De schuld moet afgedaan worden en de boeken moet rond zijn. De vijanden van God letten met argusogen op hoe God hiermee omgaat. God kan en zal niet sjoemelen met Zijn wetten.

Om deze schuld te betalen was God bereid toe te staan dat het leven van Zijn Zoon werd opgeofferd.

Dat was de enige acceptabele losprijs om onze zonden te verzoenen. Immers bloed van een mens moest vloeien dat kostbaarder moest zijn dan het bloed van alle mensen tezamen. Derhalve is het Woord dat alles gemaakt heeft (Johannes 1:3, 14), mens geworden en heeft onder ons gewoond en zich vrijwillig geofferd, omdat Gods aard en karakter zo consequent zijn dat er voor Hem geen andere weg zou kunnen zijn om ons genade te schenken.

God had een methode gevonden waardoor Hij genade kon schenken aan ieder mens die ooit zou zondigen, zonder Zijn heilig, rechtvaardig en volmaakt karakter te compromitteren. Gods eigen Zoon werd als een Lam geslacht om vergeving van onze zonden mogelijk te maken.

Ingebouwd plan in Gods feestdagen

God heeft dit voornemen om Zijn Zoon te sturen om voor ons te sterven eeuwen geleden al in Zijn feestdagen ingebouwd. De dag waarop Christus werd gekruisigd viel precies op de dag die God instelde, waarop de Paschalammeren werden geslacht (Leviticus 23:5), namelijk de 14de van eerste maand van Gods Kalender:

”In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het Pascha voor de HERE. En op de vijftiende dag van deze maand is het feest der ongezuurde broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zult gij een heilige samenkomst hebben; dan zult gij generlei slaafse arbeid verrichten”.

Eerst komt het Pascha op de 14de en de dag daarop is een heilige hoogtij dag, een hoge Sabbatdag: de eerste dag van het feest van ongezuurde broden.

Het lammetje moest een éénjarig mannelijk lam zijn uit de schapen of uit de geiten en moest de 10de van de eerste maand al worden geselecteerd.

”Spreekt tot de gehele vergadering van Israel als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een stuk kleinvee nemen, familiesgewijs, een stuk kleinvee per gezin. Een gaaf, mannelijk, eenjarig stuk kleinvee moet gij nemen; gij kunt dit nemen van de schapen of van de geiten” (Exodus 12:3-5).

Dit lammetje diende op de 14de van de eerste maand Nisan te worden geslacht:

”En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand; dan zal de gehele vergadering der gemeente van Israël het slachten in de avondschemering. Vervolgens zal men van het bloed nemen en dit strijken aan de beide deurposten en de bovendorpel, aan die huizen, waarin men het eet. Het vlees zullen zij dezelfde nacht eten; zij zullen het eten op het vuur gebraden, met ongezuurde broden, benevens bittere kruiden” (Exodus 12:6-8).

Die nacht van de 14de Nisan ging de verdere de huizen met bloed aan de deurposten voorbij en doodde de eerstelingen van de Egyptenaren. Pascha of Pesach betekent voorbij passeren.

Dat gaaf mannelijk lammetje stelt Jezus Christus voor als het perfecte zondeloze offer voor onze zonden. Waarom Christus voor ons moest sterven is omdat dat de enige manier was voor God om onze zonden te vergeven. Het jaarlijkse Pascha in het Oude Testament wijst naar de kruisiging van Christus die plaatsvond op de 14de dag van de eerste maand, precies dezelfde Hebreeuwse kalenderdag.

De dag en het jaar dat Christus stierf

De dag dat Christus stierf was op een 14e van de eerste maand, de Pascha dag waarop de lammeren werden geslacht. Wat de meeste mensen niet weten is dat de 14e Nisan op verschillende dagen van de week kan vallen. Deze dag kan vallen op maandag, woensdag, vrijdag of zaterdag. In het jaar dat Christus stierf (31 na Chr.) viel de 14e Nisan op een woensdag 25 april en niet op een vrijdag zoals de traditie ons wil doen geloven!

Lukas 22:7 geeft aan dat “de dag der ongezuurde broden kwam, waarop het Pascha moest geslacht worden”.

De dag waarop Christus stierf was volgens Johannes 19:14 een Pascha: “En het was Voorbereiding voor het Pascha, ongeveer het zesde uur, en hij zeide tot de Joden: Zie, uw koning!”

De dag ná de dood van Christus was de 15e Nisan, een heilige feestdag, een hoogtijdag, de eerste dag van het Ongezuurde brodenfeest. Deze dag wordt een Jaarlijkse Sabbatdag of een grote sabbat genoemd: “De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op den sabbat, dewijl het de voorbereiding was (want die dag des sabbats was groot), baden Pilatus, dat hun benen zouden gebroken, en zij weggenomen worden” (Johannes 19:31).

Het feit dat Christus als teken van zijn Messiaschap gaf dat Hij net als Jona drie dagen en drie nachten in het graf zou liggen voordat Hij zou opstaan. (Mattheüs 12: 40), geeft aan dat Hij niet op een vrijdag gestorven is maar op een woensdag en verrees uit de doden laat op zaterdag bij zonsondergang. Toen de vrouwen vroeg op de eerste dag van de week kwamen met specerijen, was Hij al opgestaan (Johannes 20:1). Zie ook de vraag-en-antwoord rubriek in dit supplement, waarin meer details hierover te vinden zijn.

Vergeving is de eerste stap

God weet dat we menselijk zijn, onderhevig aan allerlei trekken en zwakheden van de menselijke natuur. Hij weet dat we niet een-twee-drie volmaakt kunnen worden. Het ontwikkelen van een rechtschapen, goddelijk karakter is een levenslang project. Hij begrijpt dat we onderweg er naar toe zullen struikelen. Als dat gebeurt, stelt het offer van Christus God de Vader in staat ons Zijn genade te

schenken, zodat we weer kunnen opstaan en het opnieuw proberen. Gods genade ofwel Zijn vergeving is een investering in de toekomstige groei en vooruitgang.

Het is door de opstanding van Christus, niet alleen door Zijn dood, dat we kunnen hopen op eeuwig leven: “Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij VEEL MEER, nu wij verzoend zijn, BEHOUDEN worden, doordat Hij leeft” (Romeinen 5:10).

De levende Christus is het die ons kracht geeft om naar volmaaktheid te streven en op die manier Zijn vergeving vrucht laat dragen. Het vergoten bloed van Christus verexcuseert de zonde niet; het geeft ons geen vrijbrief door te gaan in hetzelfde spoor van ongehoorzaamheid aan Gods wetten. God verwacht van ons dat we menselijke zwakheden overwinnen en naar volmaaktheid toe groeien (Openbaring 2:26; 2 Petrus 3:18).

Christus is niet alleen voor onze vroegere onvolmaaktheden gestorven. Ook stief Hij niet zodat wij in de zonde kunnen voortleven. Hij is gestorven om ons tijd en hulp te geven om te veranderen, te groeien in kennis en genade en Gods heilige karakter aan te leren.

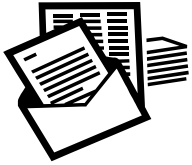
Hij wist dat Hij voor dit doel naar de aarde kwam, want God de Vader heeft de wereld zo liefgehad dat Hij Hem gezonden heeft:

“En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen. En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3: 13-16).

Alleen het bloed van Christus kan zonden verzoenen. Daarom is Hij de deur naar het eeuwig leven.

Wilt u meer weten over dit onderwerp? Vraag onze gratis brochures aan:

- De Weg Naar Eeuwig Leven.
- Wat Is Uw Bestemming?
- Bestaat God?
- Het Evangelie van Het Koninkrijk.

Vraag en Antwoord

Deze rubriek bevat een voor onze lezers interessante vraag die in een beknopt bestek wordt beantwoord.

V: Is Jezus Christus op een Goede Vrijdag gekruisigd? Zo ja, kunt u dan verklaren hoe Hij 3 dagen en 3 nachten in het graf is gebleven als teken voor Zijn Messiasschap? (Zie Mattheüs 12:38-40) Van vrijdagavond tot zondagmorgen tel ik maar 1 dag en 2 nachten!

A: De traditie van een kruisiging op vrijdag en een opstanding op zondag gaat volledig voorbij aan de 3 dagen en 3 nachten die Christus volgens eigen voorspelling in het graf zou blijven. In Mattheüs 12:38-40 zegt Christus tegen de Farizeeën wat het teken en bewijs van Zijn Messiasschap is: "Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona 3 dagen en 3 nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, 3 dagen en 3 nachten." De uitdrukking 3 dagen en 3 nachten wordt in Johannes 2:19-21 gelijkgesteld aan drie volle dagen: "Breek deze tempel af en in drie dagen zal ik Hem doen herrijzen." Deze twee uitdrukkingen laten geen twijfel bestaan over de totale tijdsduur van om en nabij 72 uur. Drie dagen en drie nachten ieder van 12 uur worden gelijkgesteld aan 3 volle dagen van 24 uur. Christus stierf omstreeks 3 uur 's middags (het negende uur volgens Hebreeuwse tijdsrekening). "En op het negende uur riep Jezus met luider stem: Eloi, Eloi, lama sabachtani, hetgeen betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? En sommige van de omstanders, dit horende, zeiden: Zie, Hij roept Elia. En iemand liep toe, drenkte een spons met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken, zeggende: Stil, laat ons zien, of Elia komt om Hem eraf te nemen. En Jezus slaakte een luide kreet en gaf de geest. En het voorhangsel van de tempel

scheurde in tweeën van boven tot beneden" (Marcus 15: 34-38). Die dag was een voorbereidingsdag van een grote sabbat, de 15de Nisan. De verwarring ten aanzien van vrijdag ontstaat doordat men automatisch aan de vrijdag denkt als het gaat om een voorbereidingsdag (Johannes 19:31). De lichamen mochten niet aan het kruis hangen bij het begin van die sabbatdag: "want de dag van *die* sabbat was *groot*". Die sabbatdag was *geen* normale sabbatdag, maar een hoogtijdag. De lichamen moesten vóór het begin van die "grote sabbat" met andere woorden vóór zonsondergang begraven worden. De traditie van de kruisiging op vrijdag vindt hierin zijn oorsprong. Wat men echter vergeet of niet weet is dat ná het Pascha (de dag waarop de lammeren geslacht werden, de 14de Nisan, zie Leviticus 23:5) de feestdag van ongezuurde broden begon met een heilige sabbatdag, welke groter was dan de normale wekelijkse sabbatdagen. Deze jaarlijkse feestdagen of sabbatdagen kunnen op bepaalde dagen (te weten: maandag, woensdag, vrijdag of zaterdag) van de week vallen. In het jaar dat Christus stierf (31 na Chr.) viel de voorbereidingsdag (Pascha) op een woensdag 25 april en de grote sabbat/feestdag van het ongezuurde broden feest viel op een donderdag! In de week dat Christus stierf waren er dus twee sabbatdagen: de grote sabbat op donderdag en de wekelijkse sabbat op zaterdag! Ook de Bijbel geeft aan dat er twee sabbatten waren gedurende de drie dagen dat Christus in het graf was. Marcus 16:1 zegt dat na de sabbat de vrouwen specerijen kochten om Jezus te zalven. Dit kan niet na de wekelijkse sabbat gebeurd zijn, omdat Mattheüs 28:6 zegt dat vroeg vóór zonsopgang op de eerste dag van de week (zondag, de dag ná de wekelijkse sabbat) de vrouwen zagen dat Christus reeds verrezen was. Ze hebben specerijen gekocht op een vrijdag na de jaarlijkse sabbat die

op een donderdag viel. Volgens Lucas 23:56 hebben de vrouwen nadat ze de specerijen gekocht en voorbereid hadden, volgens het gebod op de sabbatdag gerust. Met andere woorden de specerijen werden gekocht en voorbereid op een vrijdag, vervolgens hebben zij rust gehouden op de wekelijkse sabbat (zaterdag). Heel vroeg in de ochtend op de volgende dag (zondag) was het graf leeg. Tellen we van woensdagavond tot zaterdag zonsondergang dan zijn dat in totaal 3 dagen en 3 nachten. Christus stierf op een woensdag en bleef 3 volle dagen en nachten in het graf zoals Hij gezegd had. Hij was opgestaan op een zaterdag net na zonsondergang. Hij vervulde hiermee het enige teken dat Hij aan de Farizeeën en schriftgeleerden had gegeven om Zijn identiteit als Messias en Verlosser te bewijzen. De traditie van een kruisiging op vrijdag en een opstanding op zondag klopt absoluut niet en is niet Bijbels. Deze traditie maakt van Jezus Christus indirect een profeet die niet naar waarheid heeft voorspeld. Voor meer informatie verwijzen wij u ook naar het artikel op pagina 13 van The Good News Magazine van maart/april 2006. Wilt u meer weten over dit onderwerp? Vraag ook onze gratis brochures aan:

- Jesus Christ, The Real Story
- Holidays or Holy Days: Does It Matter Which Days We Keep?

Andere interessante literatuur die u kunt aanvragen is:

- Wat gebeurt er na de Dood?
- Het Evangelie van het Koninkrijk
- Hemel en Hel

Bestellen kunt u doen door te schrijven naar: The Good News, Postbus 93, 2800 AB Gouda. Of u kunt ons een email-bericht sturen naar info@ucg-holland.nl.